

การพัฒนาอาชีวศึกษา

การขยายตัวทางอาชีวศึกษา

ในปัจจุบันประเทศไทยจัดว่าเป็นประเทศที่กำลังพัฒนา รัฐได้วางโครงการพัฒนาทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคม เพื่อยกระดับการครองชีพของประชาชนให้สูงขึ้น ควบคู่การนำทรัพยากรของประเทศมาใช้ให้เป็นประโยชน์มากที่สุด

สภาพพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ ร่วมกับสภาพการศึกษา ธนาคารแห่งประเทศไทย และกระทรวงศึกษาธิการได้พิจารณาเห็นว่า การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยนั้น จำเป็นต้องส่งเสริมการผลิตทางด้านอุตสาหกรรมและเกษตรกรรมให้สูงขึ้น ทั้งนี้ต้องอาศัยกำลังคนหลายระดับและหลายด้านด้วยกัน ขณะนี้ประเทศไทยยังขาดแคลนช่างฝีมือระดับกลาง ผู้มีความรู้ความชำนาญทางด้านอุตสาหกรรมและเกษตรกรรมอยู่มาก รัฐบาลไทยจึงได้มอบหมายให้กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ดำเนินการผลิตช่างฝีมือทั้งสองประเภทนี้ ดังนั้นจะเห็นได้ว่า การอาชีวศึกษามีบทบาทสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ จะต้องรับผิดชอบในการสร้างคนใหม่ทักษะในการประกอบอาชีพ สามารถออกไปประกอบอาชีพตามแขนงวิชาที่ตนสามารถและได้รับการฝึกฝนมา

การอาชีวศึกษาของไทยเราได้เริ่มมีอยู่ในโครงการศึกษาตั้งแต่โครงการศึกษาฉบับแรก ในโครงการฉบับนี้ได้กำหนดให้มีการศึกษาพิเศษ การศึกษาพิเศษคือ การเรียนวิชาเฉพาะให้มีความชำนาญ นับว่าเป็นจุดเริ่มต้นของการอาชีวศึกษา

ใน พ.ศ. ๒๔๕๒ กระทรวงธรรมการได้วางแผนการศึกษาชั้นใหม่ โดยแบ่งการศึกษาออกเป็นสองประเภทคือ โรงเรียนสามัญ และโรงเรียนวิสามัญ ซึ่งต่อมาได้คลี่คลายเป็นอาชีวศึกษา

^๑ ฉายแสง ศรียาภย์, "โครงการเงินกู้" อาชีวสาร, พฤษภาคม ๒๕๐๔

ในปี พ.ศ. ๒๔๗๙ กระทรวงธรรมการได้ประกาศแผนการศึกษาชาติฉบับใหม่ และแบ่งอาชีวศึกษาออกเป็น ๓ ระดับ คือ

- ๑. อาชีวศึกษาตอนต้น
- ๒. อาชีวศึกษาตอนปลาย
- ๓. อาชีวศึกษาชั้นสูง

ในระบายนีการจัดการศึกษายังเป็นหน้าที่ของกรมศึกษาธิการอยู่ ซึ่งรับหน้าที่หลักในการจัดการศึกษาทั้งสายสามัญและวิสามัญ จึงดำริแบ่งแยกการศึกษาออกเป็นสองสาย ให้แต่ละสายมีกรมรับผิดชอบโดยตรง

ได้ออกพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวงทบวงกรม (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๔๘๑ ตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ไทยยุบเลิกกรมศึกษาธิการ และจัดตั้งกรมใหม่สองกรมคือ

- ๑. กรมสามัญศึกษา มีหน้าที่จัดการศึกษาสายสามัญ
- ๒. กรมวิชาการ มีหน้าที่จัดการศึกษาสายอาชีพ

กรมวิชาการซึ่งมีหน้าที่จัดการศึกษาสายอาชีพนั้น ได้แบ่งหน่วยงานออกเป็น ๔ กอง คือ สำนักงานเลขาธิการกรม กองตำรา กองสอบไล่ และกองอาชีวศึกษา

นับตั้งแต่ได้จัดแบ่งการศึกษาออกเป็นสองสายโดยเด็ดขาด และมีกองอาชีวศึกษา ซึ่งขึ้นอยู่กับกรมวิชาการทำหน้าที่รับผิดชอบจัดการอาชีวศึกษาโดยตรง งานในระบายนีได้จัดสร้างสถานศึกษาตามจังหวัดต่างๆมาก โรงเรียนอาชีวศึกษาที่จัดสร้างในระบายนีได้แก่ โรงเรียนช่างกล โรงเรียนการช่างสตรี โรงเรียนช่างเย็บผ้า โรงเรียนช่างไม้ โรงเรียนช่างเย็บหนัง โรงเรียนช่างทอ โรงเรียนเกษตรกรรม โรงเรียนช่างโลหะ เป็นต้น ระบายนี้นับว่าการอาชีวศึกษาได้ขยายตัวมาก

ใน พ.ศ. ๒๔๘๔ กรมวิชาการได้เปลี่ยนชื่อเป็นกรมอาชีวศึกษา^๓ เพื่อให้สอดคล้องกับงานส่วนใหญ่ที่รับผิดชอบโดยตรงคือการจัดอาชีวศึกษา แต่กรมอาชีวศึกษาก็ยังมี

^๒ กระทรวงศึกษาธิการ, "ประวัติกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๔๓๕ - ๒๕๐๗ (เล่มที่ ๑) , (พระนคร โรงพิมพ์คุรุสภา ๒๕๐๗) หน้า ๖๘๖

^๓ คำ " อาชีวศึกษา " เปลี่ยนเป็น "อาชีวศึกษา" เมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๕

กองวิชาการอยู่ในสังกัด

ในปลายปี พ.ศ. ๒๔๔๔ เกิดสงครามมหาอาเซียบูรพา เป็นเหตุให้การขยาย
 ทั่วทางอาชีวศึกษาต้องหยุดงักลงไปชั่วขณะหนึ่ง

ภายหลังสงครามโลกครั้งที่สองการอาชีวศึกษาต้องประสบปัญหาหนักในเรื่อง
 เด็กไม่นิยมเรียน โดยเฉพาะในระดับอาชีวศึกษาชั้นต้น เนื่องจากเรียนจบแล้วหางานทำ
 ไม่ได้ และหลักสูตรที่เรียนก็ไม่สามารถที่จะไปต่อสายสามัญได้ ในระดับอาชีวศึกษาชั้นสูง
 ขึ้นไปนั้นถึงแม้เด็กเรียนจะยังนิยมเรียนอยู่ก็ตาม แต่เมื่อเรียนจบแล้วหางานทำไม่คอยได้
 ทั้งนี้เพราะโรงเรียนอาชีวศึกษาส่วนใหญ่ผลิตนักเรียนแผนกช่างไม่ตรงกับความต้องการ
 การของสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป

ดังนั้นกรมอาชีวศึกษาจึงได้วางโครงการพัฒนาอาชีวศึกษาในระยะต่อมา โดย
 ขอความช่วยเหลือจาก ยูเนสโก และ I.L.O. เปิดทดลองสอนวิชาแขนงอุตสาหกรรมเช่น
 ช่างยนต์ ช่างโลหะ ช่างไม้ ที่โรงเรียนการช่างฉะเชิงเทรา และต่อมากรมอาชีวศึกษา
 ได้เปิดสอนชั้นอีกที่โรงเรียนการช่างเชียงใหม่ โรงเรียนการช่างนครสวรรค์ และ ยูซอม
 ได้ให้ความช่วยเหลือค่านอุปกรณ์แก่โรงเรียนการช่างราชบุรี แต่โครงการพัฒนาอาชีว-
 ศึกษาเหล่านี้ต้องประสบปัญหาขาดครูสอน เพราะเดิมโรงเรียนเหล่านี้เป็นโรงเรียนช่าง
 ไม้ครูที่ได้จากโรงเรียนเดิมจึงเป็นครูสอนช่างไม้เป็นส่วนใหญ่

การขยายทั่วทางอาชีวศึกษาในระยะต่อมาก็คือ โครงการจัดตั้งวิทยาลัยเทคนิค
 โดยจัดตั้งวิทยาลัยเทคนิคกรุงเทพฯ ในปี พ.ศ. ๒๔๔๕ ได้รับความช่วยเหลือจากสหรัฐ
 อเมริกาทั้งในด้านบุคลากรและวัสดุอุปกรณ์ ซึ่งต่อมาได้จัดตั้งขึ้นในส่วนภูมิภาค

การพัฒนาทางอาชีวศึกษาที่นับว่าสำคัญในระยะต่อมาก็คือ โครงการฝึกช่างฝีมือ
 ส.ป.อ. (SEATO Skilled Labor Project) โดยได้รับความช่วยเหลือจาก
 สหรัฐอเมริกา และได้ทำสัญญากับมหาวิทยาลัยฮาวาย ทางมหาวิทยาลัยได้ช่วยเหลือทาง
 ด้านเทคนิค โครงการนี้เริ่มตั้งแต่ปี ๒๕๐๑ จนถึง ๒๕๐๕ และต่อสัญญาอีกถึง ๒๕๐๘ ปรับ
 ปรุงโรงเรียนช่างไม้เดิมเป็นโรงเรียนการช่างอุตสาหกรรมทั้งหมด ๒๐ แห่ง

เหตุผลสำหรับโครงการนี้ ก็เนื่องจากคำแนะนำของคณะกรรมการสำรวจภาวะ
 เศรษฐกิจขององค์การ ส.ป.อ. ซึ่งออกแถลงในเดือน มีนาคม พ.ศ. ๒๕๐๐ ให้มี
 การตั้งศูนย์อบรมชนในส่วนภูมิภาค เพื่อแก้ไขความขาดแคลนช่างฝีมือและในขณะเดียวกัน

กันให้พิจารณาว่าโครงการระยะยาวผลิตช่างฝีมือ เพื่อสนองความต้องการของประเทศ ในอันที่จะเพิ่มพูนพัฒนาการทางคานอุตสาหกรรม สำหรับการขยายงานเศรษฐกิจของชาติ

ถึงแม้ว่าจะมีโครงการพัฒนาอาชีวศึกษาโดยลำดับมา แต่ก็ยังไม่สามารถที่จะยกระดับอาชีวศึกษาให้สู่มาตรฐานที่คู่กับความต้องการกำลังคน โดยเฉพาะประเทศที่กำลังอยู่ในระยะพัฒนาเศรษฐกิจเช่นประเทศไทย ย่อมมีความต้องการกำลังคนในระดับต่างๆ ในอัตราสูง ปัญหาที่สำคัญคือ ทำอย่างไรจึงจะจัดสรรกำลังคนให้พอเหมาะกับความต้องการกำลังที่จะใช้ในระยะพัฒนาเศรษฐกิจนี้

รัฐบาลไทยได้ตระหนักถึงความสำคัญในการผลิตช่างฝีมือ ให้ทันกับความต้องการที่จะใช้ในระยะพัฒนาเศรษฐกิจนี้ จึงได้มอบให้กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีความสำคัญในการผลิตกำลังคนหน่วยงานหนึ่ง จัดดำเนินการผลิตช่างฝีมือในระดับและสาขาที่ต้องการ แต่เนื่องจากโรงเรียนอาชีวศึกษาส่วนมากไม่สามารถจะผลิตช่างฝีมือให้มีปริมาณและคุณภาพตามต้องการได้ เพราะขาดปัจจัยที่สำคัญหลายประการด้วยกัน คือ อาคารสถานที่ เครื่องมือจักรกล วัสดุฝึก ครูอาจารย์ เจ้าหน้าที่ผู้บริหาร ตลอดจนค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน รัฐบาลไทยจึงจำเป็นต้องกู้เงินเพื่อมาลงทุนในการผลิตกำลังคนระดับกลาง ให้สอดคล้องกับความต้องการกำลังคนในแผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ

การกู้เงินเพื่อมาลงทุนในการผลิตกำลังคนระดับกลางนี้ รัฐบาลไทยได้ขอความช่วยเหลือจากธนาคารโลก โดยผ่านองค์การศึกษาวិทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO) และทางธนาคารโลกได้ส่งคณะผู้แทนมาสำรวจสภาพการศึกษาของไทย เพื่อที่จะเป็นแนวทางให้ความช่วยเหลือและขอเสนอแนะในการปรับปรุงอาชีวศึกษาต่อไป ดังนั้นรัฐบาลไทยจึงได้จัดตั้งโครงการเงินกู้เพื่อการพัฒนาอาชีวศึกษาขึ้น

ธนุ แสงศักดิ์, รายงาน โครงการช่างฝีมือขององค์การ ส.ป.อ.

วัตถุประสงค์ของโครงการ

โครงการเงินกู้ ฯ นี้เป็นโครงการหนึ่งที่จะช่วยให้กรมอาชีวศึกษาสามารถผลิตกำลังคนระดับกลางประเภทการช่างอุตสาหกรรมและเกษตรกรรม ดังนั้นโครงการเงินกู้ ฯ จึงมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

๑. เพื่อปรับปรุงและขยายโรงเรียนการช่างอุตสาหกรรมให้มีสมรรถภาพในการผลิตช่างฝีมือระดับกลางตามสาขาที่ต้องการ โดยการปรับปรุงโรงเรียนการช่างอุตสาหกรรมจำนวน ๑๔ โรงเรียน ให้สามารถผลิตนักเรียนการช่างอุตสาหกรรมได้ปีละ ๒๑๐๐

๒. เพื่อปรับปรุงและขยายโรงเรียนเกษตรกรรมให้มีสมรรถภาพในการผลิตเกษตรกรที่มีความรู้ ความสามารถ สามารถแนะนำเกษตรกรอื่นๆ ให้รู้จักวิธีการเกษตรกรรมแผนใหม่ เพื่อเพิ่มผลผลิตให้ทันกับความต้องการของประชากรที่เพิ่มขึ้น ควบคู่การปรับปรุงโรงเรียนเกษตรกรรมจำนวน ๑๐ แห่ง ให้ผลิตนักเรียนเกษตรกรรมระดับอาชีวศึกษาได้ปีละ ๑๒๕๐ คน

๓. ปรับปรุงและขยายการฝึกหัดครูการช่างอุตสาหกรรม ให้ผลิตครูการช่างอุตสาหกรรมได้ปีละ ๒๕๐ คน

๔. ปรับปรุงขยายการฝึกหัดครูเกษตรกรรม เพื่อผลิตครูเกษตรกรรมปีละ ๖๐ คน
โครงการนี้จำเป็นต้องใช้จำนวนเงินรวมทั้งสิ้นประมาณ ๔๔๐ ล้านบาท ซึ่งได้มาจากแหล่งต่างๆ ดังนี้

๑. เงินกู้จากธนาคารโลก ซึ่งธนาคารโลกได้อนุมัติให้ไทยกู้เงินจำนวน ๖ ล้านดอลลาร์ ประมาณ ๑๒๐ ล้านบาท เงินกู้นี้จะใช้เวลาในการสงคืน ๓๐ ปี เสียดอกเบี้ยร้อยละ ๖ ต่อปี และจะเริ่มใช้คืนในวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๑๔ (ค.ศ. ๑๙๗๒)

๒. เงินกู้จากธนาคารแห่งประเทศไทย ๔ ล้านดอลลาร์ ประมาณ ๑๖๐ ล้านบาท

๓. เงินงบประมาณแผ่นดิน ๔ ล้านดอลลาร์ ประมาณ ๑๖๐ ล้านบาท

การดำเนินงานของโครงการเงินกู้เพื่อการพัฒนาอาชีวศึกษา

การดำเนินงานของโครงการเงินกู้มีคณะกรรมการที่รับผิดชอบสองระดับ คือ

๑. คณะกรรมการดำเนินงานโครงการเงินกู้เพื่อการพัฒนาอาชีวศึกษา เป็นคณะ

กรรมการระดับกระทรวงซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง โดยมี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เป็นประธานกรรมการ คณะกรรมการชุดนี้มีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

๑. พิจารณาอนุมัติการซื้อหรือจ้าง แทนผู้มีอำนาจอนุมัติ ตามระเบียบการจ้างและการพัสดุของสำนักนายกรัฐมนตรี ในระดับกระทรวงหรือคณะรัฐมนตรี
 ๒. มีอำนาจอนุมัติในการเจรจาตกลง เปลี่ยนแปลง แก้ไข หรือเพิ่มเติมในการปฏิบัติอื่นใดในการดำเนินงานของโครงการพัฒนาการอาชีวศึกษาด้วยเงินกู้จากธนาคารโลกและธนาคารแห่งประเทศไทย ในส่วนที่ไต่รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี ให้ดำเนินการใด
 ๓. ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ ได้ตามความจำเป็น
 ๔. คณะกรรมการมีหน้าที่ให้คำปรึกษาและพิจารณาผลงานของโครงการนี้
 ๕. คณะกรรมการพัฒนาอาชีวศึกษาของกรมอาชีวศึกษา เป็นกรรมการที่ กรมอาชีวศึกษาแต่งตั้งขึ้น เพื่อทำหน้าที่ปฏิบัติการในค่านบริหารโครงการให้เป็นไปตามนโยบายและวัตถุประสงค์ของโครงการ มีอธิบดีกรมอาชีวศึกษาเป็นประธานกรรมการ
- นอกจากนี้โครงการ เงินกู้ เพื่อการพัฒนาอาชีวศึกษายังประกอบด้วยบุคคลากรด้านต่างๆดังนี้

ผู้อำนวยการโครงการ เงินกู้ ฯ
รองผู้อำนวยการโครงการ เงินกู้ ฯ
เลขานุการโครงการ เงินกู้ ฯ
ผู้ประสานงานคานการช่างและอุตสาหกรรม
ผู้ประสานงานคานการ เกษตรกรรม
ผู้ประสานงานคานออกแบบและก่อสร้าง
ผู้ประสานงานคานการเงิน
ผู้ประสานงานทั่วไป

ข้อเสนอของธนาคารโลก

คณะเจ้าหน้าที่ผู้แทนจากธนาคารโลกได้มาสำรวจภาวะการศึกษาของไทย และได้ให้ข้อเสนอแนะในการดำเนินงานพัฒนาอาชีวศึกษาไว้ ดังนี้

๑. ให้เป็นโครงการ ๓ ปี
 ๒. ปรับปรุงและขยายโรงเรียนการช่างอุตสาหกรรม ๑๔ โรงเรียนให้รับนักเรียนทั้งหมดได้ ๓๐๐๐ คน ผลิตรักเรียนที่จบหลักสูตรได้ประมาณปีละ ๒๑๐๐ คน
 ๓. ปรับปรุงและขยายโรงเรียนเกษตรกรรม ๘ โรงเรียน ให้รับนักเรียนทั้งหมดได้ ๓๘๐๐ คน ผลิตรักเรียนปีสุดท้ายได้ประมาณ ๑๑๕๐ คน
 ๔. ปรับปรุงการฝึกหัดครูการช่างและอุตสาหกรรมแห่งเดียวที่วิทยาลัยครูอาชีวศึกษาให้รับนักเรียนได้ทั้งหมด ๕๕๐ คน ผลิตรักเรียนได้ปีละ ๒๕๐ คน
 ๕. ปรับปรุงการฝึกหัดครูเกษตรกรรมที่วิทยาลัยเกษตรกรรมบางพระ ให้รับนักเรียนฝึกหัดครูทั้งหมด ๘๐ คน ผลิตรักเรียนได้ปีละประมาณ ๒๕ คน
 ๖. จ้างผู้เชี่ยวชาญฝ่ายฝึกหัดครูการช่างอุตสาหกรรม ๓๐ ปีคน ฝ่ายฝึกหัดครูเกษตรกรรม ๒๕ ปีคน ส่งครูไปเรียนต่อต่างประเทศในฝ่ายการช่างอุตสาหกรรม ๑๒ ปีคน ฝ่ายเกษตรกรรม ๑๐ ปีคน รวมเป็นจ้างผู้เชี่ยวชาญ ๕๕ ปีคน ส่งครูไปเรียนต่อ ๒๒ ปีคน
 ๗. จ้าง **Project Advisor** ๑ คน ในเวลา ๑ปี และ **Equipment Specialist** อีก ๒ คนในเวลาสองปี
 ๘. จ้างบริษัทสถาปัตยกรรมมาออกแบบและควบคุมการก่อสร้าง
 ๙. รวมค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นประมาณ ๒๑,๘๔๘,๐๐๐ ดอลลาร์
- งานส่วนใหญ่ของโครงการในระยะแรก เป็นงานการสำรวจ วิจัย และวางแผนคัดเลือกโรงเรียนที่มีสภาพที่เหมาะสมที่จะทำการปรับปรุง และอยู่ในศูนย์กลาง

อุตสาหกรรม เป็นเมืองใหญ่ในภาคต่างๆ โรงเรียนที่อยู่ในโครงการจึงจำกัดอยู่ในวงแคบ ทั้งนี้เพื่อให้เป็นไปตามนโยบายที่ส่งเสริมทางด้านคุณภาพมากกว่าปริมาณ จึงคัดเลือกไว้ในโครงการเพียง ๒๕ โรงเรียน ประกอบด้วยประเภทเกษตรกรรม ๑๐ โรงเรียน ประเภทการช่างอุตสาหกรรม ๑๔ โรงเรียน และวิทยาลัยฝึกหัดครูอาชีพศึกษา ๑ โรงเรียน สถาบันทั้ง ๒๕ แห่งนี้ เป็นจุดเริ่มต้นของการดำเนินงาน

โรงเรียนและวิทยาลัยในโครงการ เงินกู้เพื่อการพัฒนาอาชีพศึกษา

วิทยาลัยฝึกหัดครูอาชีพศึกษา

วิทยาลัยครูอาชีพศึกษาเทเวศน์

โรงเรียนการช่างอุตสาหกรรม

๑. โรงเรียนช่างกลปทุมวัน
๒. โรงเรียนช่างกลพระนครเหนือ
๓. โรงเรียนช่างกลธนบุรี
๔. โรงเรียนการช่างอุดรธานี
๕. โรงเรียนการช่างอุบลราชธานี
๖. โรงเรียนการช่างนครราชสีมา
๗. โรงเรียนการช่างเชียงใหม่
๘. โรงเรียนการช่างนครสวรรค์
๙. โรงเรียนการช่างชลบุรี
๑๐. โรงเรียนการช่างสมุทรปราการ
๑๑. โรงเรียนการช่างราชบุรี
๑๒. โรงเรียนการช่างภูเก็ต
๑๓. โรงเรียนการช่างสงขลา
๑๔. โรงเรียนการช่างยะลา

โรงเรียนและวิทยาลัยประเภทเกษตรกรรม

๑. วิทยาลัยเกษตรกรรมบางพระ

๒. วิทยาลัยเกษตรกรรมเชียงใหม่
๓. วิทยาลัยเกษตรกรรมสุรินทร์
๔. วิทยาลัยเกษตรกรรมอยุธยา
๕. วิทยาลัยเกษตรกรรมนครศรีธรรมราช
๖. โรงเรียนเกษตรกรรมนครปฐม
๗. โรงเรียนเกษตรกรรมน่าน
๘. โรงเรียนเกษตรกรรมพิษณุโลก
๙. โรงเรียนเกษตรกรรมจันทบุรี
๑๐. โรงเรียนเกษตรกรรมชุมพร

การปรับปรุงโรงเรียนในโครงการ

เนื่องจากโรงเรียนทั้ง ๒๕ แห่งนี้ เป็นเครื่องมืออันสำคัญในการผลิตกำลังคนตามต้องการ และโครงการเงินกู้นี้จะได้ผลสำเร็จก็ขึ้นอยู่กับการลงทุนหรือไม่ ก็ขึ้นอยู่กับความสามารถที่จะผลิตนักเรียนจากโรงเรียนทั้ง ๒๕ แห่งนี้ ดังนั้นงานที่สำคัญยิ่ง คือ การปรับปรุงโรงเรียน ซึ่งมีแนวในการปรับปรุงดังนี้

๑. ทางด้านอาคารสถานที่ จ้างสถาปนิกชาวต่างประเทศมาสำรวจ ออกแบบควบคุม การก่อสร้างอาคารเรียน โรงฝึกงาน บ้านพักครู " ได้ลงนามในสัญญาจ้างเมื่อวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๐๔ สถาปนิกคือ Junzo Sakakura แห่งประเทศญี่ปุ่น ควบคุมความเห็นชอบของธนาคารโลก "

๒. เครื่องมือ อุปกรณ์ จัดตั้งกองบริการจักรกล เพื่อทำหน้าที่จัดซื้อ ติดตั้ง ซ่อมแซม บำรุงรักษาเครื่องจักรกล ให้การอบรมเจ้าหน้าที่โรงเรียนเกี่ยวกับการใช้ บำรุงรักษาเครื่องจักรกล

^๗ ประมวลผลงานโครงการเงินกู้ ฯ กรมอาชีวศึกษา หน้า ๓

๓. บุคลากร สํารวจบุคลากรทั้งหมดของโรงเรียนและวิทยาลัยในโครงการเงินกู้ที่มีอยู่ในปัจจุบัน และที่ตองใช้ในโครงการให้เหมาะสมกับงานที่ตองรับผิดชอบ วิเคราะห์กำหนดหลักเกณฑ์ในการล่าศึกษาต่อเพื่อเป็นการสนับสนุนให้ครูได้ศึกษาหาความรู้ในทางที่เป็นประโยชน์ต่อโครงการ

๔. คานบริการ จัดเจ้าหน้าที่แนะแนว เพื่อให้คำแนะนำในเรื่องการสอบคัดเลือกนักเรียน การจัดโครงการศึกษา การจัดหางานควยการประสานงานกับองค์การบริหารต่างๆ ติดตามผลงานของนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาไปแล้ว

๕. คานวิชาการ ส่งเสริมการผลิตตำราเรียนและคู่มือในวิชาต่างๆ ปรับปรุงห้องสมุด และห้องวิทยาศาสตร์

การพัฒนาอาชีพศึกษาคั้งนี้คือการปรับปรุงเฉพาะโรงเรียนบางแห่งซึ่งอยู่ในวงแคบก็ตาม ทั้งนี้เพราะมุ่งหวังในทางคุณภาพของผลผลิตมากกว่าปริมาณ การอาชีพศึกษาตองประสบปัญหาขาดความนิยมจากประชาชน ก็เพราะสาเหตุประการหนึ่ง คือนักเรียนที่จบอาชีพแล้วหางานทำไม่ค่อยได้ เนื่องจากความรู้ที่ได้รับไม่ตรงกับงานนั้นๆ มีความสามารถในงานไม่เพียงพอ ดังนั้นเมื่อโครงการเงินกู้ ฯ ได้มีนโยบายปรับปรุงทางคุณภาพมากกว่าการขยายทางปริมาณเช่นนี้ ก็ยอมเป็นทางหนึ่งที่จะช่วยให้ประชาชนเกิดความนิยมอาชีพศึกษา เป็นการสร้างทัศนคติที่ดีในการเลือกเรียนวิชาชีพของนักเรียนต่อไป